

عنوان مقاله:

تاثیر همزمان روش های تدریس یادگیری مشارکتی و یادگیری خود راهبری بر جایگاه اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم جلالی - کارشناسی علوم تربیتی گرایش دبستان و پیش دبستانی دانشگاه پیام نور واحد دلیجان آموزگار ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان محلات

فاطمه جلالی - کارشناسی علوم تربیتی گرایش برنامه ریزی آموزشی دانشگاه پیام نور واحد دلیجان آموزگار ابتدایی اداره آموزش و پرورش منطقه 9 شهر تهران

خلاصه مقاله:

مسائل و مشکلاتی که در دنیای امروز به خاطر تحولات گوناگون و شرایط جدید فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و اسلامی پدید آمده باعث آن شده است که معلمان و والدین مسئولیت تازه ای برای تربیت دانش آموزان احساس کنند. در صد سال اخیر تحقیقات در زمینه کارهای مشارکتی و نتایج مثبت آنها بر جنبه های مختلف رشد شخصیت فرد گستردگی و تنوع بسیار داشته است. در صد سال گذشته محققان بر دستاوردهای ناشی از یادگیری مشارکتی، مانند: سطح بالای استدلال و خرد ورزی، یادداری، انتقال یادگیری دستاوردهای انگیزشی، رشد اجتماعی - شناختی، استدلال اخلاقی، اتخاذ دیدگاه، حمایت اجتماعی، دوستی، سلامت روان، عزت نفس، دوری از تفکر کلیشه ای و تعصب، احترام به تفاوت ها، درونی کردن ارزش ها و ... اطمینان حاصل نموده اند. در آموزش رسمی بین معلم و دانش آموز و بر عهده گرفتن مسئولیت های فردی جهت تحقق هدف گروهی تاثیر گذار است. در آموزش دانش آموزان نیز مفهوم یادگیری خودراهبر اهمیت زیادی دارد. این نوع یادگیری مستلزم آن است که افراد ابتکار عمل و مسئولیت یادگیری خود را بر عهده بگیرند و آینده شغلی خود را تامین نمایند. یادگیری خودراهبری می تواند هم در داخل و هم در خارج از موسسات آموزشی رسمی صورت گیرد. هنگامی که معلمان درگیر آموزش با این نوع از یادگیری هستند، آنها باید تسهیل کننده یادگیری باشند، نه انتقال دهنده. با توجه به موارد ذکر شده در این پژوهش به بررسی تاثیر یادگیری مشارکتی و خودراهبری دانش آموزان در جایگاه اجتماعی آنها پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، یادگیری خودراهبری، یادگیری مشارکتی، دانش آموز، جایگاه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619054>

